

LAGUTSKOTTETS betänkande № 26/1951 med anledning av landstingsmannen J.A. Sjöbloms m.fl:s motion (№ 20/1951) om ändring av 119 § mom. 1 i landskapslagen om kommunallag för landskommunerna i landskapet Åland, sådant lagrummet lyder i landskapslagen den 23 november 1948.

Med anledning av denna motion, varöver landstinget inbegärt lagutskottets utlåtande, får utskottet värdsammast framhålla följande:

Ändringsförslaget åsyftar att skydda lantbrukare för överbeskattning ifråga om värdet av hans och hans hemmavarande barns eller andra familjemedlemmars inom lantushållningen utförda arbete. I sådant avseende föreslås, att en övre gräns för detta värde årligen skall fastställas i samma ordning som värdet av nettoavkastningen per hektar av odlad jord m.m. bestämmes.

Ifråga om värdet av nettoavkastningen av jord och värdet av det egna arbetet i lantushållningen måste den skillnaden beaktas, att medan det i förra fallet gäller att fastställa ett medelvärde, som kan beräknas på basen av givna facta, det i det senare fallet gäller att bestämma en övre gräns för ett beskattningsvärde, som under alla omständigheter måste prövas i varje enskilt fall. I det förra fallet är det fråga om grunderna för beskattningen, i det senare åter om en norm för prövningen.

Nu gällande lag uppställer som värderingsnorm för lantbruket det belopp, som för samma arbete erlägges åt en avlönad person. Prövningsnormen tillgodoser såväl kommunernas som den enskildes rätt, och man har svårt att tänka sig ett system, som ger större möjligheter till rättvisa vid lagtillämpningen än det nuvarande. Genom fastställandet av en övre gräns för det egna arbetets värde synes man icke vinna något i strävan mot rättvisa, men väl sche-

matiseras själva prövningen, som icke längre blir fri.

Om sålunda fall kunna förekomma - säkerligen sällsynta - där

husbondearbetet respektive sammanlagda beloppet av familjemed-

lemmarnas arbete beskattats högre än till det belopp, som förut-

sättes av det på den skattskyldiges lägenhet erforderliga kropps-

och ledningsarbetet, beror detta icke på fel i lagen, utan på fe-

let i lagtillämpningen. En lagändring är därför i och för sig icke

ägnad att förekomma sådant fel eller att skapa större rättvisa

vid beskattningen än det nuvarande systemet. Då dessutom de kom-

munala myndigheternas fria prövningsrätt genom lagändringen

komme att beskäras, något som av principiella skäl i görligaste

mått bör undvikas, har utskottets flertal beslutat för landstinge-

ts förordningsmyndighet föreslå,

att landstinget ville förkasta motionen.

Mariehamn den 15 november 1951.

På lagutskottets vägnar:

Tor Brenning
Tor Brenning.

Axel Kuffschinoff
Axel Kuffschinoff.

Närvarande i utskottet: Tor Brenning, ordförande, Herman Mattsson

Jan Erik Eriksson, J.A. Sjöblom och Viktor

Bertell.